

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS PINCHAS • MAAMAR 1

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני...

« Ordonne aux enfants d'Israël et dis-leur
: Mon offrande, Mon pain pour Mes feux »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/pinchas/1/

1 צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי כוי ואמרת להם זה האשה כוי.

« Ordonne aux enfants d'Israël et dis-leur : "Mon offrande, Mon pain pour Mes feux" », etc. ; « Et dis-leur : "Voici l'offrande consumée par le feu" », etc.

להבין מהו ואמרת ואמרת ב' פעמים. הנה כל המצות צריך האדם לקיים במחשבה דבור ומעשה וכן בקרבנות מחשבה זו תפלה עבודה שבלב שכנגד הקרבנות.

[Il faut] comprendre ce que signifie « et dis », « et dis », répété deux fois. Or, l'homme doit accomplir toutes les mitsvot par la pensée, la parole et l'action ; il en va de même pour les offrandes : la pensée, c'est la prière, « le service du cœur », qui correspond aux offrandes.

ודבור הוא ת"ת [תלמוד תורה] דקרבנות כל העוסק בתורת עולה כוי ועבודת הקרבנות עצמן כבשים בני שנה כוי הוא המעשה.

La parole, c'est l'étude de la Torah concernant les offrandes : « Quiconque s'occupe de la Torah de l'offrande holocauste », etc. Quant au service des offrandes elles-mêmes, « des agneaux âgés d'un an », etc., il relève de l'action.

2 והנה ואמרת להם זה האשה כוי נאמר על מעשה הקרבן עצמו ופסוק ראשון צו את בני ישראל ואמרת אליהם קאי על בחינת מחשבה ודבור.

Or, « Et tu leur diras : "C'est l'offrande consumée par le feu..." », etc., se rapporte à l'acte même du sacrifice ; le premier verset, « Ordonne aux enfants d'Israël et dis-leur », se rapporte au niveau de la pensée et de la parole.

וביאור ענין זה הנה צריך להבין ענין ריח ניחוח שנאמר בקרבנות ופירשו חז"ל [חכמינו זכרונם לברכה] נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני שזה שייך בכל המצות ולמה נאמר בקרבנות דוקא.

Et pour expliquer cela, il faut comprendre la notion de « parfum agréable », mentionnée à propos des sacrifices, que nos Sages, de mémoire bénie, ont expliquée ainsi : « C'est une satisfaction devant Moi : J'ai parlé et Ma volonté s'est accomplie. » Cela s'applique à toutes les mitsvot ; pourquoi, alors, cette expression est-elle dite des sacrifices précisément ?

וגם להבין למה עבודת הקרבנות תלויה בבית המקדש דוקא משא"כ שאר המצוות ות"ת [ותלמוד תורה]
 כנגד כולם ואפי' [ואפילו] מחשבה ודבור דקרבנות שהם תפלה שכנגד הקרבנות ות"ת [ותלמוד תורה]
 דקרבנות יכולים לקיימן בזמן שאין בהמ"ק [בית המקדש] קיים ג"כ:

Il faut également comprendre pourquoi le service des sacrifices dépend spécifiquement du Saint Temple, contrairement aux autres mitsvot et à l'étude de la Torah, qui leur est égale à toutes. Même la pensée et la parole liées aux sacrifices — la prière correspondant aux sacrifices et l'étude de la Torah sur les sacrifices — peuvent être accomplies également lorsque le Saint Temple n'est pas en fonction.

3 אך הנה כל זה יובן בהקדים להבין מ"ש היום לעשותם ולא למחר לעשותם שהעוה"ז דוקא הוא עולם המעשה וכו נתנה הבחירה ביד האדם לבחור בטוב

Cependant, tout cela se comprendra en commençant par expliquer ce qui est écrit : « Aujourd'hui, pour les accomplir » — et non demain, pour les accomplir : ce monde précisément est le monde de l'action, et c'est en lui que le choix a été donné à l'homme, afin qu'il choisisse le bien ;

ולא עוד אלא אפילו אם כבר עבר עבירה יכול הוא לשוב בתשובה ולחזור לעבודת ה'.

et non seulement cela : même s'il a déjà commis une faute, il peut faire techouva (retour) et revenir au service de D.ieu.

משא"כ בעוה"ב [בעולם הבא] אין הבחירה חפשית ביד האדם רק כמו שנמשך בעוה"ז כך נשאר בעוה"ב [בעולם הבא], והגם שרואה שם גילוי אלהות ביתר שאת ושם הוא ביטול הנבראים כמ"ש

tandis que, dans le Monde futur, l'homme n'a pas la liberté de choisir ; il demeure plutôt tel qu'il s'est orienté dans ce monde. Et bien qu'il y voie une révélation de la divinité d'une éminence incomparable, et que les créatures s'y trouvent dans l'annulation de soi (bitoul), comme il est écrit :

וצבא השמים לך משתחווים, ואפילו הקליפות וסט"א [וסטרא אחרא] הם שם בבחי' ביטול דקרו ליה אלהא דאלהיא ואעפ"כ [ואף על פי כן] אין יכול לשלוט בנפשו להוציאה ממסגר ומאסר הגוף וכחותיו וכחות נפש הבהמית שנמשך אחריהם בעוה"ז,

« Et les armées des cieux se prosternent devant Toi » ; même les kelipot et la sitra a'hra (l'autre côté) s'y trouvent dans un état de bitoul, car ils Le proclament « D.ieu des dieux » — et pourtant, l'homme ne peut dominer son âme pour la faire sortir de l'étroitesse et de la prison du corps, de ses forces et de celles de l'âme animale, auxquelles il s'est laissé entraîner dans ce monde,

והוא ענין כף הקלע שמקלעין ומשליכין ומפילין אותו במחשבותיו שנמשך בהם בעוה"ז בהבלי עולם שמתלוצצים ממנו ומראים לו כאלו עודנו עומד בעוה"ז וחושב ומדבר ועושה כדרכו, כי

et c'est là le sens du « creux de la fronde » : on le fronde, on le projette et on le précipite dans les pensées auxquelles il s'est laissé entraîner dans ce monde, dans les vanités du monde ; on se moque de lui et on le montre comme s'il se tenait encore dans ce monde, pensant, parlant et agissant comme à son habitude. Car

הנה מחשבה דבור ומעשה שהם ג' מיני לבושים כנודע שנתלבש בהם בעוה"ז הם נעשים לו לבושי שק ובגדים צואים לעוה"ב [לעולם הבא] שמלבישים את הנפש מראשה ועד רגלה וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] מלפפתו כו'

la pensée, la parole et l'action, qui, comme on le sait, sont les trois sortes de vêtements dont il s'est revêtu dans ce monde, deviennent pour lui, dans le Monde futur, des vêtements de sac et des habits souillés, qui enveloppent l'âme de la tête aux pieds ; comme l'ont dit nos Sages de mémoire bénie : « Elle l'enveloppe », etc.

ואין חבוש מתיר א"ע [את עצמו] כו' רק כענין שנאמר הסירו הבגדים הצואים כו' הסירו דייקא [וע' מענין כף הקלע בזח"ב [בזהר חלק ב'] בשלח דני"ט א' משפטים צ"ט ב' תרומה קמ"ב ב'.

Et un prisonnier ne peut se libérer lui-même, etc. ; il faut plutôt que cela se fasse comme dans ce qui est dit : « Enlevez les vêtements souillés », etc. — « enlevez » précisément. [Et voir au sujet du creux de la fronde dans le Zohar, partie II, Béchala'h, page 59a ; Michpatim, 99b ; Terouma, 142b ;

4 ויחי דרי"ז ב' וירא דק"ו ב'. ויקרא דף כ"דסע"ב כ"ה א' ור"פ בלק קפ"ו א'.

Vayechi, page 217b ; Vayera, page 106b ; Vayikra, page 24, fin du verso, [et] 25a ; et le début de la paracha de Balak, page 186a ;

ובזהר הרקיע פ' ויחי בדף רכ"ה א']. וטעם ההפרש וההבדל שבין עוה"ז לעוה"ב [לעולם הבא] הוא כי בעוה"ב [בעולם הבא] אין לך דבר שאין לו מקום

et dans le Zohar HaRakia, paracha de Vayechi, page 225a.] La raison de la différence et de la distinction entre ce monde-ci et le Monde futur est que, dans le Monde futur, «il n'est rien qui n'ait sa place» :

שכל מדרגה היא מובדלת מחברתה מלאכים ונשמות דקדושה הם מובדלים בפ"ע [בפני עצמן] ואין להרע שייכות עם הטוב כלל ולכן במקום שנמשך רע לא נמשך טוב כלל.

car chaque niveau est séparé du suivant ; les anges et les âmes de sainteté sont séparés, chacun à part ; et le mal n'a absolument aucun lien avec le bien. C'est pourquoi, là où le mal est attiré, le bien ne l'est pas du tout.

משא"כ בעוה"ז נמשך הטוב גם במקום שיש רע ולכן אע"פ [אף על פי] שעשה עבירה יכול לעשות מצוה ויכול הוא לשנות את טעמו מרע לטוב.

En revanche, dans ce monde-ci, le bien est attiré même là où se trouve le mal ; c'est pourquoi, bien qu'un homme ait commis une faute, il peut accomplir une mitsva et changer son goût du mal au bien.

5 והענין כי הנה בעוה"ב [בעולם הבא] שם נמשך גילוי אור א"ס ב"ה כי לכן ג"ע [גן עדן] הוא תענוג הנשמות שמתענגים על ה' בהשגתם

L'explication est la suivante : dans le Monde à venir, une révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, y est attirée ; c'est pourquoi le Gan Eden est le plaisir des âmes, qui se délectent en D.ieu par leur compréhension.

והשכלתם באור א"ס ב"ה הנמשך להם בבחי' גילוי והשגה ובחי' גילוי זה והשגה זו נעשה רבוי התחלקות המדרגות לאין קץ מעולם ועד עולם במלאכים ונשמות.

et leur compréhension intellectuelle de l'Or Ein Sof, béni soit-Il, qui leur est attiré sous la forme d'une révélation et d'une compréhension. Et dans cette révélation et cette compréhension se produit une multitude de divisions en niveaux, sans fin, de monde en monde, parmi les anges et les âmes.

הגם שכולם מקבלים מאור א"ס ב"ה ה"ז [הרי זה] כדמיון הנשמה המתפשטת בגוף שעם היות שבנשמה עצמה אין בה התחלקות מ"מ

Bien qu'ils reçoivent tous de l'Or Ein Sof, béni soit-Il, cela est comparable à l'âme qui se répand dans le corps : bien que l'âme elle-même ne comporte aucune division, néanmoins

העין מקבל כח הראיה כו' וכל אבר מקבל כח פרטי שאין מקבל חבירו עד שאין פעולת אי' דומה לחבירו.

L'œil reçoit la faculté de voir, etc., et chaque membre reçoit une faculté particulière que son semblable ne reçoit pas, au point que l'action de l'un ne ressemble pas à celle de l'autre.

6 וכך עד"מ כל סדר ההשתלשלות מחנה מיכאל באהבה דוקא ומחנה גבריאל ביראה כו' וכל צדיק יש לו מדור בפ"ע [בפני עצמו] וכשם שאי אפשר לשנות פעולת האברים לעשות מרגל ראש.

Ainsi, à titre d'analogie, [il en va de] tout l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout) : le camp de Mikhaël [sert] précisément par l'amour, et le camp de Gavriel par la crainte, etc. ; chaque tsadik a sa demeure propre. Et de même qu'il est impossible de modifier la fonction des membres pour faire d'un pied une tête,

כך אי אפשר לשנות גילוי סדר ההשתלשלות בעוה"ב [בעולם הבא] וגילוי זה נק' בשם ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שהוא לכל עולם לפי מדרגתו

de même, il est impossible de modifier la révélation de l'ordre de l'enchaînement descendant des mondes dans le Monde futur. Cette révélation est appelée « la lumière qui remplit tous les mondes » (memalé kol almin), car elle est [présente] dans chaque monde selon son niveau.

ולכן מאחר שהמשיך האדם ע"ע [על עצמו / על עצמו] לכושי העוה"ז ובגדים צואים שוב אי"א להמשיך עליו גילוי אור אי"ס ב"ה בעוה"ב [בעולם הבא].

Par conséquent, une fois qu'une personne a attiré sur elle les vêtements de ce monde et des vêtements souillés, il n'est plus possible d'attirer sur elle, dans le Monde futur, la révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il.

משא"כ המשכת אור אי"ס ב"ה שבעוה"ז הוא ע"י תורה ומצות אשר יעשה אותם האדם במעשה דבור ומחשבה שהמשכה זו הוא מבחי' סוכ"ע שע"י קיום התורה

En revanche, l'attraction de la Lumière infinie, béni soit-Il, dans ce monde s'opère par la Torah et les mitsvot, « que l'homme accomplira », par l'action, la parole et la pensée ; car cette attraction provient du niveau de « la lumière qui entoure tous les mondes » (sovev kol almin). En accomplissant la Torah

והמצות שבהם מלובש אור א"ס ב"ה בעצמו ובכבודו כביכול דלית מחשבה תפיסא ב"י [ביה] ממשיך אור א"ס ב"ה בעצמו הסוכ"ע על נפשו שהוא למעלה מעלה מגילוי ההשגה שבג"ע [שבגן עדן].

et les mitsvot, dans lesquelles la Lumière infinie, béni soit-Il, est revêtue en Son Essence même et dans Sa gloire, pour ainsi dire — [la lumière dont il est dit :] « aucune pensée ne peut Le saisir » —, il attire sur son âme la Lumière infinie elle-même, le sovev kol almin ; et cela est infiniment supérieur à la révélation de la compréhension qui se trouve dans le Gan Eden.

וכמ"ש בס"ב [בספר של בינונים] פרק מ"ח דסוכ"ע הוא בחינת העלם והסתר וממכ"ע [וממלא כל עלמין] הוא בחינת גילוי רק שהוא בצמצומים רבים ועצומים ובחי' גבול, משא"כ סוכ"ע הוא בבחי' א"ס כו'.

Comme il est écrit dans Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapitre 48 : le sovev kol almin est le niveau du retrait et de la dissimulation, tandis que le memalé kol almin est le niveau de la révélation ; seulement, celle-ci s'opère au moyen de contractions (tsimtsoumim) nombreuses et puissantes, et selon le mode de la limitation. En revanche, le sovev kol almin est selon le mode de l'infini (Ein Sof), etc.

7 והנה בחי' גילוי ההוא שבג"ע [שבגן עדן] הוא רק זיו בלבד מתורתו ועבודתו כו' וכמ"ש לעבדה ולשמרה שהאדם הוא ממשיך ג"ע [גן עדן]

Or, cette révélation qui se trouve dans le Gan Eden n'est qu'un simple rayonnement de sa Torah et de son service, etc., comme il est écrit : « Pour le travailler et le garder » : c'est l'homme qui fait descendre le Gan Eden,

דהיינו גילוי אלהות שבג"ע [שבגן עדן] ותענוג הנשמות כו' וכמ"ש במ"א. ואור א"ס ב"ה עצמו הסוכ"ע הוא השוה ומשוה קטן וגדול ולפניו כחשכה כאורה.

c'est-à-dire la révélation de la divinité dans le Gan Eden et le plaisir des âmes, etc., comme cela est expliqué ailleurs. Mais la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, elle-même, la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), « est égale et rend égaux le petit et le grand », et devant Lui, « les ténèbres sont comme la lumière ».

8 והמלאכים שואלים איה מקום כבודו ואומרים מלא כל הארץ כבודו. ולכך אע"פ [אף על פי] שירד מטה מטה יכול הוא לעלות מעלה מעלה ונעוץ סופן בתחלתן.

Et les anges demandent : « Où se trouve le lieu de Sa gloire ? » et ils disent : « Toute la terre est pleine de Sa gloire. » C'est pourquoi, même s'il est descendu très, très bas, il peut s'élever très, très haut ; et « leur fin est enfoncée dans leur commencement ».

והענין כי המשל המבואר לעיל שא"א לעשות מרגל ראש. היינו בעוה"ב [בעולם הבא] שהוא עולם ברור שכבר נתברר וכל דבר הוא על מקומו הראש ראש והרגל רגל כו' ע"כ א"א להשתנות.

Et voici l'explication : l'analogie exposée plus haut, selon laquelle il est impossible de faire d'un pied une tête, s'applique au Monde futur, qui est « un monde clair », déjà purifié, où chaque chose se trouve à sa place — la tête est une tête, le pied un pied, etc. ; il est donc impossible [qu'elle] change.

משא"כ בעוה"ז שהוא קודם הבירור והוא עולם המעשה והבירור ה"ז [הרי זה] כמו הולד קודם גמר יצירתו שהראש והרגל כלולים יחד בהטיפה שבבטן האם שיוכל להשתנות ענין יצירתו בכמה אופנים, (וכמ"ש בגמ' [בגמרא] ברכות)

Ce n'est pas le cas en ce monde, qui précède la purification et qui est le monde de l'action et de la purification : il est semblable au fœtus avant que sa formation soit achevée, lorsque la tête et le pied sont réunis dans la goutte, dans le ventre de la mère, de sorte que la forme de sa formation peut changer de plusieurs façons (comme il est écrit dans la Guemara, Berachos)

(דף ס' ע"א) ובא"ח [ובאורח חיים] ס"י ר"ל [רוצה לומר] דתוך ארבעים יום ליצירת הולד מועיל תפלה שתוליד זכר כו' :

(page 60a), et dans Orach Chaim, section 230 : dans les quarante jours suivant la formation du fœtus, la prière peut faire qu'elle donne naissance à un garçon, etc.

9 ב וזהו ענין כח התשובה להשיב החיות הנמשך למטה מטה אל מקורה ושרשה להיות נעוץ סופן בתחלתן

2. Et tel est le pouvoir de la techouva (retour) : ramener à sa source et à sa racine la force vitale qui est entraînée toujours plus bas, afin que « leur fin soit enchâssée dans leur commencement ».

כי זה שירד מטה מטה הוא בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שנמשך ממדת מלכותו ית' מלכותך מלכות כל עולמים ומלכותו בכל משלה שמזה נמשך השתלשלות המדרגות מעולם ועד

Car ce qui est descendu toujours plus bas relève du niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), laquelle est attirée de l'attribut de Sa souveraineté, béni soit-Il — « Ta royauté est une royauté sur tous les mondes » et « Sa royauté domine sur tout ». C'est de là que procède l'enchaînement descendant (hichtalchelout) des niveaux, de monde en

עולם שכל מה שיורד מטה מטה יורד ומתמעט בחיי גילוי אור א"ס ב"ה שהגילוי הוא להיות בחיי ביטול שאין אור א"ס ב"ה שורה ומתגלה אלא במי שבטל כו'.

monde ; car plus une chose descend bas, plus la révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, descend et diminue. En effet, la révélation [se traduit] par l'annulation de soi (bitoul), puisque la Lumière infinie, béni soit-Il, ne repose et ne se révèle qu'en celui qui est annulé, etc.

10 ובעולם האצ"י שם הגילוי רב ועצום עד שהוא בבחי' ביטול ויחוד גמור ומשם נמשך ויורד לעולם הבריאה שהגילוי הוא להיות ביטול אינו בערך עולם האצ"י כו'.

Dans le Monde d'Atsilout (Émanation), la révélation y est si grande et si puissante qu'elle est au niveau d'une annulation de soi complète (bitoul) et d'une unité parfaite. De là, elle se prolonge et descend dans le Monde de Béria (Création), où cette révélation, pour produire le bitoul, est sans commune mesure avec celle du Monde d'Atsilout, etc.

ותכלית ירידות המדרגות דקדושה במדרגות תחתונות דעשיה הוא ענין כריעה במודים שע"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] מאן דלא כרע במודים שלא הגיע אפילו לבחי' ביטול זה הרי זה נעשה נחש דקליפה וסט"א [וסטרא אחרא] ובזהר אמרו דלא יקום בתחיית המתים.

Et le terme ultime de la descente des degrés de sainteté, dans les degrés les plus bas du Monde d'Assiya (Action), est le fait de s'incliner lors de Modim. À ce sujet, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « Celui qui ne s'incline pas lors de Modim » — qui n'a même pas atteint ce niveau de bitoul — devient un serpent, relevant de la kelipa (l'écorce) et de la sitra a'hra (l'autre côté). Et dans le Zohar, ils ont dit qu'il ne se relèvera pas lors de la résurrection des morts.

11 והנה רגליה יורדות מות כתיב שיורדת בסתר המדרגה להחיות ולהתלבש בקליפת נוגה ולמטה מק"נ [מקליפת נוגה] שמשם נמשך ונשפע השפעות גשמיות וכח הרע כו',

Or, il est écrit : « Ses pieds descendent vers la mort » : [Mal'hout] descend, dans la dissimulation du niveau, afin de donner vie à la kelipa de Nogah et de s'y revêtir, puis au-dessous de la kelipa de Nogah — d'où sont attirées et répandues les influences matérielles et la puissance du mal, etc.

ובכח התשובה שהיא הארה מבחי' סוכ"ע ישוב החיות למקורו ושרשו ונעוץ סופן בתחלתן דהיינו אתהפכא חשוכא לנהורא כו'.

Et, par la force de la techouva (retour), qui est une illumination du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), la force vitale retournera à sa source et à sa racine, et « leur fin est enchâssée dans leur commencement » ; c'est-à-dire : « les ténèbres sont transformées en lumière », etc.

(ועיין בפרדס בסוף שער ערכי הכינויים ערך תשובה וז"ל [וזה לשונן] ותשובה זו הוא ע"י שיתגלה כ"ע [כתר עליון] מראש האצילות ויורד ונוקב עד המלכות כו' אז היא שבה אל מקומה כו' ע"ש. ועיין בפי' ויקרא) (דט"ו סע"ב [סוף עמוד ב] ודף ט"ז ע"א) ובמק"מ [ובמקדש מלך] ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם.

(Et voyez le Pardes, à la fin de Cha'ar Erchei HaKinuyim, à l'entrée « Techouva ». Voici ses paroles : « Cette techouva se réalise par la révélation de Kéter Elyon (la Couronne suprême) depuis la tête d'Atsilout ; elle descend et perce jusqu'à Mal'hout », etc. ; « alors elle retourne à sa place », etc. Voyez là-bas. Voyez aussi dans la paracha Vayikra) (fin de la page 15b et page 16a), ainsi que dans le Mikdash Melech et le Ramaz, à cet endroit.

ומכ"ז [ומכל זה] יובן ג"כ ענין עליות המלכות ביוה"כ [ביום הכפורים] שהוא יום התשובה ועיין בפרשה אמור (דף ק' ע"ב) ועמ"ש סד"ה כי ביום הזה יכפר כו'.

Tout cela permet également de comprendre les élévations de Mal'hout à Yom Kippour, qui est le jour de la techouva. Voyez la paracha Emor (page 100b) ; voyez aussi ce qui est écrit à la fin du discours commençant par « Car en ce jour, il fera expiation », etc.

וצ"ל תחלה אתכפיא דהיינו שאהבת דברים זרים בפועל ממש יהי' [יהיה] בבחי' אתכפיא ולא תתורו כו' אשר אתם זונים כו',

Il faut d'abord qu'il y ait iskafya (soumission) : autrement dit, que l'amour des choses étrangères, dans les actes concrets, soit soumis selon le mode de l'iskafya — « et vous ne vous égarerez pas », etc., « après lesquelles vous vous prostituez », etc.

זונה נקרא מי שלבו להוט אחר דברים זרים ואפי' [ואפילו] עניני גופו הצריכים לו לא יהיה בהתלהבות והתלהטות הלב רק בקרירות וכאלו כפאו כו'

On appelle zonah celle dont le cœur brûle de désir pour les choses étrangères. Même les besoins corporels qui lui sont nécessaires ne doivent pas être satisfaits avec ferveur et le cœur embrasé, mais seulement avec froideur, comme si elle y était contrainte, etc.

וכח התשוקה הנשאר בלב יתהפך לה' לבדו ולהיות ואל אישך תשוקתך לזאת יקרא אשה אש ה' כי מאיש לוקחה זאת אש י' והיינו מפני שנעוץ סופן בתחלתן כו'.

Et la force du désir qui reste dans le cœur sera transformée et dirigée vers D.ieu seul, afin qu'il en soit comme il est dit : « Ton désir sera tourné vers ton époux (ichekh). » « Celle-ci sera appelée ichah (femme) » — éch hé, « feu du hé » — « car elle a été prise de ich (homme) » — éch youd, « feu du youd ». Et cela tient à ce que « leur fin est enchâssée dans leur commencement », etc.

12 וזהו יפה שעה א' בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי העוה"ב [העולם הבא] כי חיי העוה"ב [העולם הבא] הם בבחי' גילוי ממכ"ע [ממלא כל עלמין] הנמשך ממדת מלכותו ית' וכמאמר יחיד חי העולמים מלך משובח ומפואר עדי עד שמו הגדול.

Et c'est [le sens de] : « Une heure de techouva (retour) et de bonnes actions dans ce monde est préférable à toute la vie du Monde futur. » Car la vie du Monde futur relève de la révélation de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), laquelle est issue de l'attribut de Sa souveraineté, béni soit-Il; comme le dit la formule : « Un et unique, Vie des mondes, Roi, loué et glorifié à jamais, est Son grand Nom. »

פ"י יחיד הוא לבדו ית' וחי העולמים מלך הוא שכל חיות העולמות אינו אלא בחי' מלך ומה

Le sens est le suivant : « Un et unique » désigne Lui seul, béni soit-Il; et « Vie des mondes, Roi » signifie que toute la force vitale des mondes n'est que le niveau de « Roi » ; et ce qui

שהוא משובח ומפואר אפילו עדי עד הוא רק שמו הגדול בחי' שם בלבד משא"כ תשובה ומע"ט [ומעשים טובים] הם מבחי' סוכ"ע כנ"ל

est loué et glorifié, même « à jamais », n'est que « Son grand Nom », le niveau d'un nom seulement. En revanche, la techouva et les bonnes actions relèvent du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), comme mentionné plus haut.

וזהו שובה ישראל עד הוי' אלקיך פ"י שתשוב כ"כ [כל כך] עד שהוי' אור א"ס ב"ה הסוכ"ע יהי' [יהיה] אלקיך בבחי' גילוי.

Et c'est [le sens de] : « Reviens, Israël, jusqu'à Havaya ton D.ieu » : autrement dit, que tu reviennes à tel point que Havaya — la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, le sovev kol almin — devienne « ton D.ieu », de manière révélée.

13 ועד"ז נאמר ואהבת את הוי' אלקיך וקאי על אחד דלעיל מיניה כלומר אחד ואהבת דהיינו בחי' יחיד

Et dans le même sens, il est dit : « Tu aimeras Havaya, ton D.ieu », et cela se rapporte à « Un », qui le précède immédiatement; autrement dit : « Un, et tu aimeras »; c'est-à-dire le niveau de l'« Un singulier »,

שהוא בחי סוכי"ע יהי' [יהיה] בבחי' גילוי בחי העולמים מלך והוא בחי' יחוי"ת [יחודא תתאה] והיינו לקשר ולייחד יחוי"ע [יחודא עילאה] ביחוי"ת [ביחודא תתאה]:

qui est le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), sera révélé dans [le niveau de] «Vie des mondes, Roi», qui est le niveau de l'unité inférieure (yi'houda tata'a); c'est-à-dire lier et unir l'unité supérieure (yi'houda ila'a) à l'unité inférieure.

14 ג אך כיצד תהיה המשכת השראת אור א"ס ב"ה ממש על נפשו שהוא הסוכי"ע דלית מחשבה תפיסא כו' ולא מכל מדות כו'.

3. Mais comment l'infusion de la présence de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, elle-même dans l'âme peut-elle s'opérer — [cette lumière] qui est sovev kol almin, que «nulle pensée ne peut saisir», etc., et qui «n'est d'aucune des Séfirot», etc. ?

הנה זהו ע"י ענין עבודת הקרבנות שנאמר בהם לחמי לאשי. כי הנה הקרבן שהוא מחי הוא מיסוד האש כי ד' בחי' דצח"ם [דומם צומח חי מדבר] הם כנגד ד' יסודות.

Or, cela se réalise par le service des offrandes, à propos desquelles il est dit : «Mon pain pour Mes feux.» En effet, l'offrande, qui provient du règne animal, relève de l'élément du feu ; car les quatre niveaux — inanimé, végétal, animal et parlant — correspondent aux quatre éléments.

עפר הוא דומם ומים הוא צומח שהמים מצמיחים כו' וכתוב זורעי על כל מים כו' ואש הוא בחי' החי כי משרתיו אש לוחט הם פני אריה פני שור כו'

La terre correspond à l'inanimé, et l'eau au végétal, car l'eau fait pousser, etc. Il est écrit : «ceux qui sèment près de toutes les eaux», etc. Le feu, quant à lui, correspond au niveau de l'animal, car «Ses serviteurs, un feu flamboyant» sont la face du lion, la face du bœuf, etc.,

שבמרכבה וכתוב ומראיהם כגחלי אש בוערות כמראה הלפידים ומהם משתלשלות ונמשכות נפשות כל בע"ח [בעץ חיים] כנודע מזה"ק [מזהר הקדוש] ורוח הוא האדם המדבר כמ"ש ויהי האדם לנפש חיה ות"א [ותרגום אונקלוס] לרוח ממללא.

du Char. Il est écrit : «Leur apparence était comme des braises ardentes, comme l'apparence de torches»; et c'est d'eux que descendent et se déploient les âmes de tous les animaux, comme on le sait d'après le saint Zohar. L'air (roua'h), quant à lui, correspond à l'homme, l'être parlant, comme il est écrit : «L'homme devint une âme vivante», ce que le Targoum Onkelos rend par «un esprit parlant (roua'h)».

15 והנה יסוד האש שלמטה שבקרבן עולה ונכלל באש שלמעלה שיורד מלמעלה למטה על המזבח לכלות ולשרוף הקרבן.

Or, l'élément de feu d'en bas qui se trouve dans l'offrande s'élève et s'inclut dans le feu d'en haut, lequel descend d'en haut vers le bas sur l'autel afin de consumer et de brûler l'offrande.

ועד"ז תפלה במקום קרבן תקנו ביוצר אור להזכיר איך שהמלאכים מתלהבים ומקדישים ואומרים ביראה כו'

De même, pour la prière, qui tient lieu d'offrande, on institua, dans [la bénédiction de] Yotser Or, de mentionner comment les anges sont embrasés, proclament la sainteté et disent avec crainte, etc.,

כדי להלהיב ולהלהיט נפשו הבהמית בחי' בהמה שמיסוד האש שלמטה שיש בה התלהבות והתלהטות ותשוקה מורגשת בעולם הזה להיות אתכפיא ואתהפכא להיות התשוקה בבחי' ואל אישך תשוקתך.

afin d'embraser et d'enflammer l'âme animale — l'aspect animal issu de l'élément de feu d'en bas, où se trouvent ferveur, ardeur et aspiration ressentie dans ce monde-ci — pour qu'il y ait itkaffia (soumission) et it'hap'ha (transformation), [et que] l'aspiration soit de l'ordre de : « Ton aspiration sera vers ton époux. »

16 וזהו על ידי לאשי אש י' שהוא בחי' אש שיורד מלמעלה מבחי' סוכ"ע להעלות יסוד האש שבנפשו הבהמית בחי' אשה אש ה'

Et cela se réalise par « Mes feux » (le'ichai) — éch yod, le feu du yod — qui est le niveau du feu descendant d'en haut, du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), afin d'élever l'élément du feu dans son âme animale, le niveau de icha, éch hé, le feu du hé ;

וכמו שכתוב שמאלו תחת לראשי שבחי' שמאל ורשפי אש שלמעלה הוא מגביה ומעלה ממטה למעלה comme il est écrit : « Sa main gauche est sous ma tête » ; car le niveau de la gauche et les flammes de feu d'en haut élèvent et font monter de bas en haut.

(ועמ"ש מענין זה דאש יו"ד ואש ה' בפי' שלח בד"ה והיה לכם לציצית ועמ"ש סד"ה כי ביום הזה יכפר בענין בנקרת הצור ובפי' נשא בענין ויתן עוז למלכו כו').

(Voyez aussi ce qui est écrit à ce sujet, sur le feu du yod et le feu du hé, dans la paracha Chela'h, dans le discours commençant par « Et cela sera pour vous des tsitsit » ; voyez aussi ce qui est écrit à la fin du discours commençant par « Car en ce jour Il fera expiation », au sujet de « dans la fente du rocher » ; et dans la paracha Nasso, au sujet de « Il donnera la force à son roi », etc.)

אך המשכה זו שיהיה אש שלמעלה נמשך הוא על ידי לחמי דהיינו ע"ד שישראל מפרנסין לאביהם שבשמים

Cependant, cette extension, afin que le feu d'en haut soit attiré vers le bas, se fait par « Mon pain » ; c'est-à-dire selon l'enseignement selon lequel Israël nourrit leur Père dans les Cieux.

כמו הלחם שעליו יחיה האדם הוא משיב את הנפש להיות שורה ומתפשט בגוף שמפני חלישות ותשות כח שבלא אכילה היתה הנפש מסתלקת וע"י הלחם תשוב לאיתנה להתלבש בגוף להחיותו.

De même que le pain, par lequel l'homme vit, restaure l'âme, afin qu'elle réside et se répande dans le corps : car, à cause de la faiblesse et de l'épuisement qui surviennent lorsqu'on ne mange pas, l'âme se retirerait ; grâce au pain, elle retrouve sa vigueur, afin de s'envelopper dans le corps et de lui donner la vie.

כך הנה כל העולמות נק' עד"מ בשם גוף וכמ"ש בת"ז [בתיקוני זוהר] וכמה גופין תקינת לון כו'

De même, tous les mondes sont appelés, par analogie, « corps », comme il est écrit dans le Tikkunei Zohar : « Et Tu leur as façonné plusieurs corps », etc.

וכדי שיהיה השראת והתפשטות הנשמה בחי' סוכ"ע דלאו מכל מדות כו' הוא ע"י בחי' לחם שבאתעדל"ת [שבאתערותא דלתתא] נעשה אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] להיות בחי' לאשי אש י'

Et pour que l'âme — le niveau de sovev kol almin, qui « n'appartient à aucune des attributs », etc. — réside et se répande, cela se fait par le niveau du pain : par l'éveil d'en bas (itarouta diléta), il se produit un éveil d'en haut (itarouta diléila), de sorte qu'il y ait le niveau de « Mes feux », le feu du yod.

וזהו ענין ריח ניחוחי ריח העלאה ממטה למעלה ניחוחי מלשון נחות דרגא הורדה מלמעלה למטה

Et c'est là le sens de « Mon parfum agréable » (réa'h ni'ho'hi) : réa'h, le parfum, est une élévation de bas en haut ; ni'ho'hi vient du terme ne'hot darga, « descendre d'un degré », et désigne une descente d'en haut vers le bas,

וגם לשון מנוחה כמו שפ"י רז"ל [רכותינו זכרונם לברכה] נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני והכל אחד שהורדה והשפלה זו היא בחי'

C'est aussi un terme qui désigne le repos (menou'ha), comme l'ont expliqué nos Sages, de mémoire bénie : « Une satisfaction devant Moi : J'ai parlé et Ma volonté s'est accomplie. » Tout cela ne fait qu'un, car cet abaissement et cette descente correspondent au niveau de

ירידת אש שלמעלה אש יי מבחי סוכי"ע בחיי רצון עליון שלמעלה מחכמה כי חכמה היא ראשית ההשתלשלות בעשרה מאמרות שנב"ע [שנכרא העולם] ובראשית נמי מאמר הוא.

la descente du feu d'en haut, le feu du youd, qui provient du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), le niveau de la Volonté suprême, au-dessus de 'Hokhma (sagesse). Car 'Hokhma est le commencement de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), dans les Dix Paroles par lesquelles le monde fut créé; et «Au commencement» est également une parole.

17 והנה החכמה מאין תמצא מבחינת אין שהוא רצה"ע [רצון העליון] רעדכ"ר [רעוא דכל רעיון] ורצה"ע [ורצון העליון] זה הוא נמשך למטה בבחי עשיה

Or, «'Hokhma (sagesse) se trouve à partir du ayin (néant)»: du niveau du ayin, qui est la Volonté suprême, la Volonté de toutes les volontés; et cette Volonté suprême est attirée vers le bas, jusqu'au niveau de l'action (Assiya).

וזהו ונעשה ר צוני וכנודע שהא"ס ב"ה מצד עצמו כביכול לא שייך בו בחי רצון כלל להיות לו דירה בתחתונים

Et c'est là le sens de «et Ma volonté s'accomplit». Comme on le sait, en ce qui concerne l'Infini (Ein Sof), béni soit-Il, tel qu'Il est en Lui-même, pour ainsi dire, l'idée d'une volonté d'avoir une demeure dans les mondes inférieurs ne s'applique aucunement à Lui;

כי כולא קמיה כלא ממש חשיבא ואין ערוך לך ואם צדקת מה תתן לו כו' רק שכך עלה ברצונו שעל ידי אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] בתומ"צ [בתורה ומצות] אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] להמשיך רצה"ע [רצון העליון] למטה

car «tout devant Lui est considéré comme absolument rien», et «rien n'est comparable à Toi», et «Si tu es juste, que Lui donnes-tu?», etc. Ce n'est que parce qu'ainsi en a décidé Sa volonté: que, par l'éveil d'en bas (isarousa dilétaa), à travers la Torah et les mitsvot, [il y ait] un éveil d'en haut (isarousa diléila), afin d'attirer la Volonté suprême vers le bas.

וזהו שאמרתי היא התורה ועל ידי קיום התורה נעשה לו בחי רצון לדור בתחתונים שהוא בחי גילוי כו'.

Et c'est là le sens de «ce que J'ai dit»: c'est la Torah. Et par l'accomplissement de la Torah apparaît en Lui le niveau d'une volonté de résider dans les mondes inférieurs, ce qui est le niveau de la révélation, etc.

18 והנה כנגד ב' בחי' אלו שהם העלאה והמשכה תיקנו ב' תפלות חובה שחרית ומנחה שחרית ממטה למעלה עד ברוך שאמר בחי' עשיה ומברוך

Or, correspondant à ces deux niveaux, qui sont l'élévation et l'effusion, ils instituèrent deux prières obligatoires, Cha'harit et Min'ha. Cha'harit va du bas vers le haut : jusqu'à Baroukh Chéamar, c'est le niveau d'Assiya (Action), et à partir de Baroukh

שאמר ואילך פסוקי דזמרה וקריאת שמע הכל בחי' העלאה ממטה למעלה ומנחה לשון מנוחה שהוא בחינת המשכה מלמעלה למטה בבחי' תפלת י"ח שבמנחה אין שם

Chéamar, les Pessouké déZimra et la lecture du Chéma, tout cela relève de l'élévation du bas vers le haut. Min'ha est un terme apparenté à menou'ha (repos) ; elle correspond à l'effusion du haut vers le bas, dans le cadre de la prière des Dix-Huit [bénédictions] ; car à Min'ha, il n'y a

רק תפלת י"ח מה שאין כן בשחרית תקנו ברוך שאמר ופסוקי דזמרה וקריאת שמע שהם בחי' ממטה למעלה.

que la prière des Dix-Huit [bénédictions], tandis que, pour Cha'harit, ils instituèrent Baroukh Chéamar, les Pessouké déZimra et la lecture du Chéma, qui relèvent de l'élévation du bas vers le haut.

ותפלת י"ח שהיא המשכה מלמעלה למטה בחי' פעמים ברוך אתה שכל ברכה הוא המשכה היא בחי' עקדת יצחק שנכלל יצחק באברהם:

Et la prière des Dix-Huit, qui est une effusion du haut vers le bas par les dix-huit occurrences de «Béni sois-Tu» — chaque bénédiction étant une effusion —, correspond à la ligature d'Its'hak, où Its'hak fut inclus en Avraham.

19 ד אך הנה התכללות זו אש שלמעלה באש שלמטה הוא ע"י את קרבני את הן בחי' אותיות שמא' עד תי"ו שהן הן קרבני כלומר קרובים אלי ומקרבים אותי

4. Toutefois, cette inclusion mutuelle du feu d'en haut dans le feu d'en bas s'opère par «es korbani» («Mon offrande») : es — ce sont les lettres de alef à tav, qui sont elles-mêmes «korbani» ; autrement dit, elles sont proches (kerovim) de Moi et me rapprochent (mekarvin).

(ועמ"ש סדי"ה ואתה תצוה בפ"י חקת עולם לדורותם מאת בני"י [בני ישראל] מאת היינו מבחי"י אותיות התורה כו"י והן הגורמ"י [הגורמים] כו"י ע"ש)

(Et voyez ce qui est écrit à la fin du discours commençant par «Et toi, tu ordonneras», dans l'explication de «un statut éternel pour leurs générations, de la part (me'es) des enfants d'Israël»: me'es signifie «des lettres» de la Torah, etc., et ce sont elles qui produisent, etc. Voyez là-bas.)

והוא ע"ד מ"ש ודברי אשר שמתי בפ"ך ואמרו מתניתא מלכתא שעושה כמלך שמצוה לעשות מצוה זו כך כו"י

Et cela rejoint ce qui est écrit: «Et Mes paroles, que J'ai placées dans ta bouche»; et ils ont dit: «La Michna est une reine»; car elle agit comme un roi qui ordonne que cette mitsva soit accomplie ainsi, etc.

וכל הקורא בתורה הקב"ה קורא ושונה כנגדו שע"י עסק הדבור בת"ת [בתלמוד תורה] נעשה ביטול ויחוד דבור בדבור ומחשבה במחשבה כו"י

Et «quiconque lit dans la Torah, le Saint béni soit-Il lit et étudie en face de lui»: car, par l'occupation de la parole dans l'étude de la Torah, il se produit une annulation de soi (bitoul) et une union: parole dans la parole et pensée dans la pensée, etc.

והנה בחי"י ביטול הוא בחי"י ומדרגת משרבע"ה [משה רבינו עליו השלום] כנודע לפיכך נאמר צו את בני"י [בני ישראל] ואמרת אליהם שע"י שאתה תהי"י [תהיה] צו בצוותא חדא עם בני"י [בני ישראל]

Or, le niveau de bitoul est le niveau et le degré de Moché notre maître, que la paix soit sur lui, comme on le sait. C'est pourquoi il est dit: «Ordonne (tsav) aux enfants d'Israël et dis-leur»: par le fait que tu sois tsav — «uni en un seul lien» (betsavta hadah) aux enfants d'Israël —

דהיינו ע"י שיומשך להם בחי"י משה יהי"י [יהיה] להם כח הדבור ואמרת להם את קרבני שיהי"י [שיהיה] התקשרות וביטול דבור בדבור כו"י

c'est-à-dire que, par la transmission en eux du niveau de Moché, ils auront la faculté de parler: «et dis-leur: es korbani», afin qu'il y ait lien et bitoul de la parole dans la parole, etc.

(ועמ"ש בד"ה ראשי המטות גבי לאמר זה הדבר ומ"ש ד"ה משה ידבר וסד"ה ואתה תצוה הנ"ל ועמ"ש ע"פ חקת התורה בענין תולעת יעקב כו' עולת תמיד אותיות תולע כו' ע"ש).

(Et voyez ce qui est écrit dans le discours commençant par « Les chefs des tribus », au sujet de « en disant : telle est la chose » ; et ce qui est écrit dans le discours commençant par « Moché parlait » ; et à la fin du discours commençant par « Et toi, tu ordonneras », mentionné plus haut ; et voyez ce qui est écrit sur « Ceci est le statut de la Torah », au sujet du « ver de Yaakov », etc. : olat tamid (l'holo-causte perpétuel) contient les lettres de tola (ver), etc. Voyez là-bas.)

ומשם יובן בתוספת ביאור ענין את קרבני לחמי כו' ועמ"ש כפ' יתרו בד"ה בחדש השלישי בענין שהתורה נק' עוז ותושיה).

Et l'on comprendra de là plus amplement le sens de « Mon offrande, Mon pain », etc. Et voyez ce qui est écrit dans la paracha de Yitro, dans le discours commençant par « Au troisième mois », au sujet de la Torah appelée « force » (oz) et « sagesse solide » (toushiya.)

והנה בתורה יש ב' בחי' תורה שבכתב ותשבע"פ [ותורה שבעל פה] תשב"כ [תורה שבכתב] תנ"ך [תורה נביאים כתובים] נקרא בשם מקרא קורא בתורה מלשון קריאה כאדם הקורא לחבירו בשמו וכך

Or, dans la Torah, il y a deux niveaux : la Torah écrite et la Torah orale. La Torah écrite, le Tanakh, est appelée Mikra (Écriture) ; « lire (koré) dans la Torah » désigne un appel (keria), comme lorsqu'une personne appelle son prochain par son nom. Et de même,

הנה כל התורה הן שמותיו של הקב"ה ועל תנ"ך [תורה נביאים כתובים] אמרו שצורפי אותיותיהן הן שמות הקדושים

toute la Torah est constituée des Noms du Saint béni soit-Il ; et, au sujet du Tanakh, ils ont dit que les combinaisons de ses lettres sont des Noms saints.

אך תשבע"פ [תורה שבעל פה] ע"ז נאמר תשמרו כו' כי שמור זו משנה שמור לנוק' [לנוקבא] בחי' מקבל וכך

Mais au sujet de la Torah orale, il est dit : « vous garderez (tichmerou) », etc., car « garder, c'est la Michna », et « garder » se rapporte à la Noukva (le féminin), le niveau du réceptacle. Et de même,

הנה התורה שבע"פ [שבעל פה] היא בחי' מקבל שבה וע"י יהיה נשמר בלב האדם בחי' לאשי אש יו"ד

la Torah orale est le niveau du réceptacle au sein [de la Torah], et, par elle, le niveau de « Mes feux » (le'ichai), le feu du youd, sera préservé dans le cœur de l'homme,

ולא יהיה מאבד מה שנותנים לו פי מה היינו בחיי ביטול וכמ"ש ונחנו מה וכמ"ש במ"א בפי מה ראו
על ככה כו'

et il ne sera pas de ceux qui « perdent ce qui (ma) leur est donné ». Le sens de ma est le niveau de l'annulation de soi (bitoul), comme il est écrit : « Et que sommes-nous ? » ; et comme cela est expliqué ailleurs au sujet du sens de « Qu'ont-ils vu en cela ? », etc.

ושם מ"ה [שם מ"ה] נותנים לכל אדם מלמעלה וכמ"ש בביאור ע"פ מי מנה עפר יעקב כו' ע"ש.

Et le Nom Ma est donné d'en haut à chaque personne, comme cela est écrit dans l'explication sur « Qui a compté la poussière de Yaakov », etc. Voir là-bas.

וצריך שלא יהיה מאבד ח"ו [חס ושלום] בחינת מ"ה [שם מ"ה] שנותנים לו והיינו ע"י שמור זו משנה (ועמ"ש ע"פ וזאת המצוה כו' לשמר כו' ושמרת כו' וע' מענין שמור בפ' בראשית) (מ"ח ב' יתרו דף ע' [עיי' ע"ב. צ"ב א']).

Il ne faut pas, à D.ieu ne plaise, perdre le niveau de Ma qui nous est donné ; cela se fait par « garder, c'est la Michna ». (Voir aussi ce qui est écrit sur « Et voici le commandement », etc., « pour garder », etc., « Et tu garderas », etc. ; voir également au sujet de « garder » dans la paracha Béréchit.) (48b ; Yitro, page 70b, [et] 92a).

ור"פ נח (נ"ט ב'). ורוא אוליפנא דהא נח אצטריך לתיבה כו' ע"ש ומבואר במ"א תיבה היינו אותיות הדבור של התורה ותפלה כו'.

Et au début de la paracha Noa'h (59b) : « Et nous avons appris le mystère : Noa'h avait besoin de l'arche (téva) », etc. Voir là-bas. Il est expliqué ailleurs que téva désigne les lettres de la parole de la Torah et de la prière, etc.

כי הנה עיקר תושבע"פ [תורה שבעל פה] הוא להיות השגת הרצון עליון לידע ההלכה והמצוה על בוריה
משא"כ תורה שבכתב אין בה גילוי הרצון

Car l'essence de la Torah orale est de saisir la Volonté suprême, afin de connaître avec précision la halakha et la mitsva. En revanche, la Torah écrite ne révèle pas la Volonté ;

כי כשאמר הכתוב וקשרתם לאות כו' איני יודע מה הוא עד שבאו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] ופירשו ד'
בתים שבתפילין תפרן ואלכסונן וד' פרשיות כו'

car, lorsque le verset dit : « Et vous les attacherez comme un signe », etc., je ne sais pas de quoi il s'agit, jusqu'à ce que nos Sages, de mémoire bénie, viennent expliquer : les quatre compartiments des tefillin, leur couture et leur diagonale, ainsi que les quatre passages, etc.

וכן סוכה שהיא גבוה מכ' [מכתב] כו' והיינו לפי שכל בחי' תורה שבעל פה הוא להיות כלי קיבול מוגבל להגביל את

De même, une soukka qui dépasse vingt [coudées], etc. Cela tient au fait que tout le niveau de la Torah orale consiste à être un réceptacle limité, qui délimite

הרצון העליון מאור א"ס ב"ה כיצד תהי' [תהיה] השראתו ובאיזה אופן שבאם שנעשה כמצותה אזי שורה הרצון מאור א"ס ב"ה ובאם לאו אינו שורה

la Volonté suprême issue de la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il : comment elle réside et de quelle manière — si l'on accomplit la mitsva selon ses prescriptions, alors la Volonté issue de la Lumière infinie, béni soit-Il, y réside [;] sinon, elle n'y réside pas.

ולכן נעשה ג"כ בחי' כלי קיבול לבחי' אש יי השורה ומתגלה בנפש להגבילה שתהא ההתלהבות והתשוקה לה' ברשפי אש שמורה ותקועה בלב כל תמוט עולם ועד.

Elle devient donc également un réceptacle pour le niveau du feu du youd, qui réside dans l'âme et s'y révèle, afin de lui donner des limites : ainsi, l'ardeur et le désir de D.ieu, en jaillissements de feu, demeureront conservés et ancrés dans le cœur, « sans jamais vaciller, à jamais ».

אבל תשב"כ [תורה שבכתב] עיקרה צורת האותיות שיהיו בדמותן ובצלמן ככתבם וכלשונם מפני שהוא בחי' שמות משא"כ תורה שבע"פ [שבעל פה] אין הכתב והלשון מעכב ובאיזה כתב ולשון שהוא מדבר הכל נקרא תורה שבע"פ [שבעל פה]

Mais l'essence de la Torah écrite réside dans la forme des lettres : elles doivent être conformes à leur forme et à leur apparence, « selon leur écriture et leur langue », car elle relève du niveau des Noms. En revanche, dans la Torah orale, l'écriture et la langue ne sont pas indispensables ; quelle que soit l'écriture ou la langue dans laquelle on s'exprime, cela est appelé Torah orale.

והנה תשב"כ [תורה שבכתב] הוא בחי' קריאה להיות את קרבני [ועמ"ש כפ' וארא בד"ה לכן אמור לבניי [לבני ישראל]] ותורה שבע"פ [שבעל פה] בחי' שמירה וכנ"ל.

La Torah écrite relève donc du niveau de l'appel, afin que soit « Mon offrande » [et voyez ce qui est écrit dans la paracha Vaéra, dans le discours qui commence par « C'est pourquoi, dis aux enfants d'Israël »] ; et la Torah orale relève du niveau de la garde, comme indiqué précédemment.

20 והנה כל זה הוא בחי' דבור שהוא ת"ת [תלמוד תורה] שע"ז נאמר את קרבני ותשמרו כנ"ל ובחי' מחשבה זו תפלה ע"ז נאמר להקריב לי במועדו במועדו אלו יו"ט [יום טוב] שלש רגלים.

Or, tout cela relève du niveau de la parole, c'est-à-dire l'étude de la Torah, à propos de laquelle il est dit: «Mon offrande» et «vous observerez», comme mentionné plus haut. Et [quant au] niveau de la pensée, qui est la prière, il est dit à son sujet: «pour M'offrir au temps fixé (bemo'ado)»; bemo'ado — ce sont les fêtes, les trois fêtes de pèlerinage.

כי הנה נודע שתפלת כל ימות החול נמשך משבת שנאמר בה קדש היא לכם קדש העליון הוא בחי' קדוש ומובדל ולהיות נמשך ממנו איזה המשכה.

Car on sait que la prière de tous les jours de semaine découle du Chabbat, à propos duquel il est dit: «il est saint (kodesh) pour vous». La sainteté supérieure est le niveau de ce qui est saint et séparé; et pour qu'un certain influx en découle,

21 וכמ"ש ושמרו דרך ה' לעשות צדקה כו' דרך ה' זו היא המשכה כדרך שהולכין בה מעיר לעיר

[comme] il est écrit: «Ils garderont la voie de Havaya pour pratiquer la charité», etc.: «la voie de Havaya» désigne un influx, à l'image d'une route que l'on emprunte pour aller d'une ville à l'autre.

הנה הדרך הזה הוא ע"י המועדים שהמועדים הם מקראי קדש שהקדש נקרא ונמשך בהם [וכמ"ש במ"א בד"ה מצה זו ועיין ר"פ קרח (דקע"ו ע"ב) גבי כולוהו זמינין כו']

Or, cette voie passe par les fêtes: celles-ci sont des mikraé kodech («convocations de sainteté»), car le sacré y est appelé et attiré [comme il est écrit ailleurs, dans le discours commençant par «Cette matsa»; voir aussi le début de la paracha de Kora'h (176b), au sujet de «tous sont conviés», etc.,

ואימתי בשעתא דמועד זמין בעלמא ובפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] שם בזה] ובהם ועל ידם נמשך ג"כ להיות המשכות בתפלות כל ימי החול.

«et quand? Au moment où une fête est présente dans le monde»; ainsi qu'au commentaire du Ramaz à cet endroit]. Par elles et grâce à elles, un influx est également attiré, de sorte qu'il y ait des influx dans les prières de tous les jours de semaine.

פסח בחי' אברהם בבחי' תפלת שחרית ממטה למעלה שבועות בחי' יצחק שקול השופר הוא אילו של יצחק והוא כנגד תפלת המנחה וסוכות בחי' יעקב ויעקב נסע סוכותה הוא תפלת ערבית.

Pessa'h correspond au niveau d'Avraham, selon le mode de la prière de Cha'harit, de bas en haut; Chavouot correspond au niveau de Yits'hak, car le son du chofar provient du bélier de Yits'hak, et correspond à la prière de Min'ha; Soukkot correspond au niveau de Yaakov — « Yaakov partit pour Soukkot » — et à la prière de Maariv.

22 והנה כל בחי' אלו צריך האדם לקיים בכל המצות רק שבכל המצות הגילוי הוא כנפש.

Or, tous ces niveaux, l'homme doit les réaliser dans toutes les mitsvot ; seulement, dans toutes les mitsvot, la révélation a lieu dans l'âme.

ובקרבנות היה הגילוי בפועל ממש בקרבן שמיסוד האש שהיה יורד אש שלמעלה בגילוי ממש והגילוי

כזה א"א רק בבהמ"ק [בבית המקדש]

Mais, pour les offrandes, la révélation se produisait concrètement dans l'offrande, qui relève de l'élément du feu : le feu d'en haut descendait en se révélant effectivement. Une telle révélation n'est possible que dans le Saint Temple.

ולכן הקרבנות תלוין בבהמ"ק [בבית המקדש] דוקא משא"כ שאר המצות ואפילו מחשבה ודבור דקרבנות יכול להיות אפילו בגלות שלהיות הגילוי כנפש יכול להיות בכל זמן.

C'est pourquoi les offrandes dépendent précisément du Saint Temple, contrairement aux autres mitsvot ; même la pensée et la parole relatives aux offrandes peuvent être [accomplies] jusque dans l'exil, car, puisque la révélation a lieu dans l'âme, elle peut se produire à tout moment.

[כי כדי שיהיה נמשך הגילוי גם בעולם בחיצוניות בפועל ממש צריך להיות שרש ההמשכה מלמעלה

מעלה ע"ד המגביהי לשבת המשפילי לראות כו']

[Car, pour que la révélation soit également attirée dans le monde, dans sa dimension extérieure ('hitsoniyout), de manière concrète, la racine de cette attraction doit se trouver très haut, selon le verset : « Celui qui réside dans les hauteurs et regarde vers le bas », etc. ;

כי בחינת העולם והחיצוניות מקבל חיות ממקום עליון שלמעלה מסדר ההשתלשלות וכמ"ש סדי"ה למנצח על השמינית שלכן כל העליות שבת רק בפנימיות כו' ע"ש באריכות.

car le niveau du monde et de la dimension extérieure reçoit sa force vitale d'un lieu élevé, au-dessus de l'ordre de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout) ; comme il est expliqué à la fin du discours commençant par « Au chef des chantres, sur la Sheminit » : c'est pourquoi toutes les élévations du Chabbat n'ont lieu que dans la dimension intérieure (pnimiyout), etc. ; voir là-bas longuement.

23 ולכן כדי שיומשך הגילוי בחיצוניות ממש צ"ל שרש ההמשכה מלמעלה מעלה כי הוא ע"ד ענין ק"י"ס [קריעת ים סוף] שהוא ענין שעלמא דאתכסיי [דאתכסיא] נמשך בבחי' גילוי באתגליא ממש

Par conséquent, pour que la révélation soit attirée jusque dans la dimension extérieure ('hitsoniyout) elle-même, la racine de cet influx doit se trouver très haut, car cela s'apparente à la traversée de la mer des Joncs, où le monde caché (alma de'iskasya) est attiré sous forme de révélation dans le monde révélé (alma de'isgalya) lui-même.

ולכן שרש המשכה זו ע"י הארה גדולה ועצומה מלמעלה מעלה שמשם נמשך לשנות סדר ההשתלשלות כו'.

Par conséquent, la racine de cet influx réside dans une illumination grande et puissante, provenant de très haut, d'où elle est attirée pour modifier l'ordre de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), etc.

ועד"ז ג"כ ענין אש שלמעלה שהיה יורד ע"ג [על גבי] המזבח הוא ההמשכה מעלמא דאתכסיא מבחי' סוכ"ע לעלמא דאתגליא וכמ"ש במ"א בד"ה אז ישיר כו'

De même, le feu d'en haut qui descendait sur l'autel correspond à l'influx provenant du monde caché, du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), vers le monde révélé, comme cela est expliqué ailleurs, dans le discours qui commence par «Alors [Moché] chanta», etc.

וכדי שיהיה המשכה זו בעולם ובחיצוניות זה תלויים בבהמ"ק [בבית המקדש] דוקא כי בחי' הבית הוא מקיף עליון מאד שלמעלה מהמקיף דבחי' עלמא דאתכסיא

Et pour que cet influx se produise dans le monde et dans sa dimension extérieure, cela dépend précisément du Saint Temple ; car le niveau de la Maison est un makif (lumière enveloppante) très élevé, supérieur au makif du niveau du monde caché.

(וכמ"ש במ"א ע"פ מזמור שיר חנוכת הבית כו' ועמ"ש ע"פ ויקרא אל משה בענין כי שכן עליו הענן)

(comme cela est expliqué ailleurs à propos de «Psaume, chant pour l'inauguration de la Maison», etc. ; voir aussi ce qui est écrit à propos de «Il appela Moché», au sujet de «car la nuée reposait sur lui»);

ומשם דייקא נמשך הכח הזה להיות אש שלמעלה מבחי' סוכ"ע יורד ונמשך באתגליא בפועל ממש.

et c'est précisément de là qu'est attirée la force permettant au feu d'en haut, du niveau du sovev kol almin, de descendre et de se manifester dans le monde révélé, concrètement.

ועוד י"ל [יש לומר] בזה ע"ד מ"ש במ"א ע"פ המאמר ר"פ ויקרא בענין שאל לך אות כו' הגבה למעלה דא אות יו"ד כו' ע"ש]:

On peut encore l'expliquer dans le sens de ce qui est exposé ailleurs à propos de la déclaration au début de la paracha Vayikra, au sujet de «Demande pour toi un signe (ot)», etc.: «Élève-le très haut: c'est la lettre (ot) youd», etc. Voir là-bas.]

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/pinchas/1/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak